

А на по-далеко той не вижда;
 Онзи вижда онова що на далеко лежи
 А сами-тѣ си крака не вижда.

Тозъ знай само какво му глава пати
 За другиго нито иска на знай
 Онзи иска всичко да знай;
 Пжкъ за себе си нито глава клати.

Изъ едно дѣвическо училище.

аскалица-та Пѣна отъ Т.
 училище, коя-то много са
 бояше отъ шарка-та, па
 не само за себе си, ами
 и за ученички-тѣ си, кои-
 то въ такъвъ случай би-
 ха останали у дома си,
 помолила момиченца-та
 си, щомъ са разболѣй

нѣкой у тѣхъ да ѝ обадятъ, ако ли болестъ-та би би-
 ла да прихваща, по-добрѣ да оставатъ у дома си и да
 не дохождатъ на школа-та. На другия день иде едно
 малко момиченце засмѣло са до ушички и подскачало
 изъ училище-то, изважда си прѣстинцито изъ устица-та и
 извиква: «любезна ми даскалице! Маминка са разболѣ!
 азъ имамъ сега едно малко братче, ама бако ми рѣче,
 че болестъ-та не била да прихваща.»
